

речи имъ: Сухи кости, слушайте словото Господне. (5) Така говори Господъ Иеова къмъ тѣзи кости: Ето, азъ ще турихъ у васъ духъ, и ще оживѣете; (6) и ще турихъ върхъ васъ жили, и ще докарамъ плътъ върхъ васъ, и ще ви обкрия съ кожа, и ще турихъ у васъ духъ, и ще оживѣете; и дѣе познаете че азъ съмъ Господъ.

(7) И пророчествувахъ както ми биде заповѣдано; и когато пророчествувахъ станѣ екотъ, и ето трѣсъ, и коститѣ се събраха, кость съ костьта си. (8) И видѣхъ, и, ето, жили и плътъ прорастаха върхъ тѣхъ, и кожа ги обкри отгорѣ; духъ обаче нѣмаше въ тѣхъ. (9) И рече ми: Пророчествувай заради духътъ: пророчествувай, сине челоувѣческій, и кажи на духътъ: Така говори Господъ Иеова: Дойди, духу, отъ четиритѣ сѣтрища и духни върхъ тѣзи убититѣ, и да оживѣятъ. (10) И пророчествувахъ както ми заповѣда; и духътъ влѣзе въ тѣхъ, и оживѣха; и станаха на нозѣтъ си, войска голѣма, твърдѣ много.

(11) И рече ми: Сине челоувѣческій, тѣзи кости сѣ всичкій Израилевъ домъ. Ето, тѣ говорятъ: Коститѣ ни насяхнаха, и надеждата ни се изгуби: ний сми погинали. (12) За то пророчествувай и кажи имъ: Така говори Господъ Иеова: Ето, людие мои, азъ отварямъ гробищата ви, и ще ви изведемъ изъ гробищата ви, и ще ви заведемъ въ Израилевата земя. (13) И ще познаете че азъ съмъ Господъ когато, людие мои, отворятъ гробищата ви, и ви изведемъ изъ гробищата ви. (14) И ще турихъ духътъ си въ васъ, и ще оживѣете, и ще ви поставя въ земята ви; и ще познаете че азъ Господъ говорихъ и извършихъ, говори Господъ.

(15) И слово Господне биде къмъ мене и рече: (16) И ти, сине челоувѣческій, вземи си единъ жезлъ та пиши на него за Юда и

за Израилевитѣ синове другаритѣ му: земи и другъ жезлъ, и пиши на него заради Иосифа, жезлътъ на Ефрема, и на всичкийтъ Израилевъ домъ другаритѣ му. (17) И събери си ги единъ съ другъ въ единъ жезлъ; и ще станатъ единъ въ рѣката ти. (18) И когато синоветѣ на твоитѣ людие продуматъ и рекатъ: Не шемъ ли да ни обадишь що ти значи това? (19) кажи имъ: Така говори Господъ Иеова: Ето, азъ ще земя Ржезлътъ на Иосифа, който е въ рѣката на Ефрема, и Израилевитѣ племена, другаритѣ му, и ще турихъ тѣхъ съ него, съ жезлътъ Юдинъ, и ще ги направя единъ жезлъ; и ще бждатъ единъ въ рѣката ми. (20) И жезлитѣ на които си ти писалъ ще сѣ въ рѣката ти спрѣдъ тѣхъ. (21) И кажи имъ: Така говори Господъ Иеова: Ето, азъ ще земя Израилевитѣ синове наспрѣдъ народитѣ дѣто сѣ отишли, и ще ги събера отъ всякъдѣ, и ще ги доведемъ въ земята имъ; (22) и ще ги направя единъ народъ въ земята върху Израилевитѣ гори; и фединъ царъ ще е царъ надъ всички тѣхъ; и не ще бждатъ вече два народа, и не ще бждатъ вече азъ наспрѣдъ раздѣлени въ двѣ царства. (23) И аѣма да се осквернятъ съ идолитѣ си, нито съ мерзоститѣ си, нито съ всичкийтъ си прѣстѣленія; но ще ги избавя отъ всичкийтъ имъ селения дѣто съгрѣшиха, и ще ги очистя; и ще ми бждатъ людие, и азъ ще имъ бдамъ Богъ. (24) И Давидъ рабътъ ми ще бжде царъ надъ тѣхъ; и ще бжде надъ всички тѣхъ единъ пастиръ; и ще ходятъ въ садбитѣ ми, и ще назватъ повелѣнията ми и ще ги извършатъ. (25) И ще живѣятъ въ земята която дадохъ на рабътъ си Якова, дѣто живѣеха бацитѣ ви; и въ нея ще живѣятъ, тѣ и чадата имъ, и чадата на чадата имъ, до вѣка; и Давидъ рабътъ ми ще имъ е князь въ вѣкъ. (26) И ще направя съ тѣхъ

• Псал. 104; 30.

Ст. 92

д Гл. 6; 7. 35; 12.

Ионилъ 2; 27. 3; 17.

• Псал. 104; 30.

Ст. 5

ж Отк. 11; 11.

• Псал. 141; 7. Иса.

49; 14.

и Иса. 26; 19. Иосия

13; 14.

Гл. 36; 24. Ст. 25.

и Гл. 3; 27.

и Числа 17; 2.

и 2 Лѣт. 11; 12, 13, 16.

15; 9. 30; 11, 18.

и Ст. 22, 24.

и Гл. 12; 9. 24; 19.

и Зах. 10; 6.

и Ст. 16, 17.

и Гл. 12; 3.

и Гл. 36; 24.

и Иса. 11; 13. Иер.

3; 18. 50; 4. Осия

1; 11.

и Гл. 34; 23, 24.

и Ионилъ 10; 16.

и Гл. 36; 25.

и Гл. 36; 28, 29.

и Иса. 40; 11. Иер.

23; 5. 30; 9.

и Гл. 34; 23, 24.

и Осия

3; 5. Лука 1; 32.

и Ст. 22. Ионилъ.

10; 16.

и Гл. 36; 27.

и Гл. 36; 28.

и Иса. 60; 21. Ионилъ

3; 20. Амось 9; 15.

и Ст. 24.

и Иса. 12; 34.

и Псал. 89; 3.

и Иер. 32; 40.

и Гл. 34; 25.